

احترام به حقوق بشر، اهمیت بنیادین دارد. اعضای این اتحادیه سابقه‌ی طولانی در استفاده از ابزارهای سیاسی و نظامی یا اقتصادی و فرهنگی بر علیه کشورها در متقاعد کردن آن‌ها به رعایت حقوق بشر دارند. برای مثال، ایران برای مدت طولانی تحت تأثیر تحریم‌های اقتصادی و یا چانه‌زنی‌های سیاسی از جمله گفت‌وگوهای انتقادی یا گفت‌وگوی سازنده برای پذیرش الزامات حقوق بشری بین‌المللی بوده است. در این بین، نظام عمومی ترجیحات ابزار جدید و کمتر حساسیت‌برانگیز فشار حقوق بشری اتحادیه‌ی اروپا علیه دیگر کشورها است. این کانال فشار توأم با رضایت و اقناع است و از ابزارهای نرم و یا هوشمندانه اعمال قدرت در تعریف نوگرامشی به شمار می‌آید. هدف این نوع فشارها، شناسایی و جلوگیری از تأثیرات منفی سیاست‌های تجاری اتحادیه‌ی اروپا بر حقوق بشر است. اتحادیه‌ی اروپا با این اقدام مسالمت‌آمیز و تشویقی کشورهای خارجی طرف خود را متقاعد و در واقع امر ناچار می‌کند که پذیرش رهنمودهای حقوق بشری را به‌عنوان پیش‌شرط رابطه‌ی تجاری با آن بپذیرد.